

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Er/1550/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6111215801
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Šnapková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2013:6111215801.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: G.. A. G., U.. XX. XX. XXXX, F. R. N. XXX/X, XXX XX T., Š. O. E., Q.. Q. Q. - G. M. G.V., U.. XX. XX. XXXX, R. N. XXX/X, XXX XX T., Š. O. E. a kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica, právne zast. JUDr. Idou Cabanovou, advokátkou, so sídlom Mičinská cesta 35, 974 01 Banská Bystrica, proti povinnému: A. G., U.. XX. XX. XXXX, R. U. T. XX, XXX XX T., Š. O. E., právne zast. JUDr. Luciou Filipkovou, advokátkou, so sídlom Sládkovičova 26, 974 05 Banská Bystrica, na vymożenie uloženej povinnosti - zameškané výživné a beţné výživné, vykonávané súdnym exekútorom Mgr. Jozefom Deákom, so sídlom exekútorského úradu Banská Bystrica, Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, pod sp. zn. EX 1482/2011, ako nástupcom pôvodného súdneho exekútora JUDr. Tomáša Boľoša, o námietkach povinného vznesených proti exekúcii, takto

rozhodol:

Súd námietky povinného vznesené proti exekúcii z a m i e t a .

odôvodnenie:

Maloletý oprávnený zastúpený matkou ako zákonnou zástupkyňou podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymożenie uloženej povinnosti predstavujúcej zameškané výživné za obdobie od 01. 01. 2011 do 30. 06. 2011 vo výške 600 Eur a ďalej beţného výživného na čas od júla 2011 vo výške 100 Eur mesačne do 15. dňa v mesiaci vopred. Ako exekučný titul pripojil rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 33P/1/2011-26 zo dňa 22. 02. 2011.

Poverením číslo: 5601 073394 * zo dňa 22. 07. 2011 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Tomáša Boľoša, so sídlom exekútorského úradu Banská Bystrica, Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, ktorý ju viedol pod sp. zn. EX 1482/2011. V súčasnosti je exekúcia vykonávaná jeho nástupcom súdnym exekútorom Mgr. Jozefom Deákom.

Proti doručenému upovedomeniu o začatí exekúcie povinný prostredníctvom právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote vzniesol námietky. Źiadal, aby súd exekúciu z dôvodu jej neprípustnosti zastavil. Poukázal na to, že na výživu maloletého oprávneného v zmysle exekučného titulu prispieval riadne a včas. Výživné hradil jednak v hotovosti k rukám matky dieťaťa (táto mu však odmietla potvrdiť prevzatie peňazí) a jednak formou nákladov na domácnosť, stravu, ošatenie a ostatné potreby maloletého A.. Dňa 03. 06. 2011 povinný opustil spoločnú domácnosť, pretože vzájomné spolužitie s matkou maloletého nebolo viac možné. Následne dňa 20. 06. 2011 sa k nemu nastáhoval aj maloletý oprávnený. Od tej doby zabezpečuje pre syna všetky jeho potreby. O zmene pobytu dieťaťa matka maloletého informovala aj Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálno-právnej ochrany detí. V súčasnej dobe na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13C/98/2011 prebieha konanie o rozvod manželstva rodičov maloletého oprávneného a o určenie rodičovských práv a povinností na čas po rozvode. Povinný má za to, že pokiaľ má u seba maloletého oprávneného, ktorému zabezpečuje plnú starostlivosť (matka si vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu neplní), súbeţným plnením si vyživovacej povinnosti na základe exekučného titulu, by dochádzalo zo strany povinného k duálnemu plneniu, čo je v

rozpore s dobrými mravmi. Záverom dal súdu do pozornosti, že návrh na vykonanie exekúcie bol podaný neoprávnenou osobou. Maloletý oprávnený mal byť totiž pri predmetnom právnom úkone zastúpený kolíznym opatrovníkom a nie matkou. V opačnom prípade dochádza ku kolízii záujmov, ktorá v zmysle § 31 ods. 2 Zákona o rodine nie je prípustná.

Matka maloletého oprávneného prostredníctvom právnej zástupkyne žiadala námietky povinného ako nedôvodné zamietnuť. V úvode svojho vyjadrenia pomerne obsiahle opísala, čo predchádzalo podaniu návrhu na vykonanie exekúcie proti povinnému, ako aj odchodu maloletého oprávneného k otcovi. Uviedla, že s povinným nikdy spoločne nehospodárili, nikdy nemali spoločnú domácnosť v zmysle pojmových znakov vymedzených v §115 Občianskeho zákonníka, a charakter ich spolužitia nebol nikdy trvalý. Poukázala pri tom predložené čestné vyhlásenia dcéry K. Š. K. Q. D. Š.. V roku 2003 bol povinný v trestnom konaní odsúdený za týranie manželky a jemu zverených blízkych osôb - detí manželky z prvého manželstva. Matka oprávneného následne na to podala návrh na zverenie maloletého A. do svojej výchovy a opateru a určenie výživného na dieťa. Poprela, že by v súčasnosti o syna nejavila záujem. Pravda je taká, že maloletého povinný zneužíva a prispôsobuje jeho správanie tak, aby aj syn matku psychicky týral. Syn je vo veku, kedy sa dá ovládať inou osobou. Koná to, čo mu otec povie; napr., že sa nemusí učiť a pripravovať do školy. Toto maloletému vyhovuje a preto sa zdržiava u otca. Podľa názoru právnej zástupkyne matka oprávneného právne zastupuje svojho maloletého syna na základe právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 32P 25/2004-53 zo dňa 23. 03. 2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica č.k. 15CoP 29/2004-66 zo dňa 09. 06. 2004, ktorým bol maloletý A. G. zverený do jej výchovy a opateru.

Okresný súd Banská Bystrica uznesením č.k. 2Er/1550/2011 zo dňa 05. 06. 2012 ustanovil maloletému oprávnenému A. G.V., U.. XX. XX. XXXX pre konanie kolízneho opatrovníka a to Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny - OSV, Banská Bystrica (ďalej len "kolízny opatrovník").

Kolíznym opatrovníkom k podaným námietkam uviedol, že v uvedenej veci existuje riadny exekučný titul, ktorého procesnú zmenu je možné dosiahnuť jedine osobitnou žalobou. V danom prípade nevidí kolíziu záujmov maloletého A. G. a oprávnenej, nakoľko vynucovanie plnenia vyživovacej povinnosti v súlade s na vec sa vzťahujúcim exekučným titulom súdu je v súlade ako so záujmom maloletého dieťaťa, tak aj so záujmami jeho rodičov na riadnom plnení vyživovacej povinnosti. Odôvodňovať kolíziu záujmov prebiehajúcim rozvodovým konaním považuje za právne irelevantné.

Okresný súd Banská Bystrica uznesením č.k. 2Er 1550/2011-51 zo dňa 24. 07. 2012 námietky povinného proti exekúcii zamietol. Rozhodnutie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom. Proti uzneseniu povinný prostredníctvom právnej zástupkyne v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie.

Podľa § 251 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "OSP")(na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu (Exekučný poriadok) sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 374 ods. 4 prvej a tretej vety OSP proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa je vždy prípustné odvolanie. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakateľa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

Podľa § 202 ods. 2 OSP odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok), ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona (Zákon o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok).

Interpretáciou uvedeného ustanovenia použitím argumentom e contrario (dôvodenie z opaku) vyplýva všeobecná zásada platná v exekučnom konaní, v zmysle ktorej odvolanie je prípustné len v prípadoch, ak zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch e exekučnej činnosti (ďalej len "Exekučný poriadok") tak výslovne ustanovuje. V danom prípade vyšší súdny úradník o námietkach povinného vznesených proti exekúcii rozhodoval podľa § 50 Exekučného poriadku a keďže sa v ňom výslovne neustanovuje, že proti rozhodnutiu súdu, ktorým boli námietky zamietnuté je prípustné odvolanie treba mať za to, že proti takémuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. Z týchto dôvodov potom podaním odvolania zo

strany povinného došlo zo zákona k zrušeniu uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom a vo veci musel opätovne rozhodnúť sudca.

V podanom odvolaní právna zástupkyňa povinného žiadala, aby odvolací orgán napadnuté uznesenie zmenil tak, že námietkam povinného sa vyhovuje. Uviedla, že konajúci súd sa v uznesení nedostatočne vysporiadal s dôvodmi uplatnenými v rámci podaných námietok a svoje rozhodnutie sčasti založil aj na zisteniach, ktoré nevyplývajú z riadne vykonaného dokazovania. Na prejednanie námietok a vykonanie dokazovania exekučný súd nenariadil pojednávanie, a tak vyjasnenie sporných skutočností zostalo mimo rámca možnej obrany povinného. Povinný napr. nemal možnosť oboznámiť sa s čestnými prehláseniami K. Š. K. D. Š., hoci súd pri rozhodovaní na ne v značnej miere prihliadol. Inak povinný zotrval na tvrdení, že v rozhodujúcom období si svoju vyživovaciu povinnosť voči oprávnenému plnil riadne a včas, čo o.i. potvrdzuje aj odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 33P/1/2011 zo dňa 22. 02. 2011. Právna zástupkyňa povinného sa nestotožnila s tvrdením súdu, že "skutočnosť, že maloletý začal bývať s povinným, nemá vplyv na vyživovaciu povinnosť povinného". V zmysle príslušných ustanovení Zákona o rodine (najmä ust. § 62 a nasl.) je jednoznačne daný účel vyživovacej povinnosti. Nakoľko má povinný súdnym rozhodnutím určenú vyživovaciu povinnosť, pričom má u seba aj oprávneného, v prospech ktorého má vyživovaciu povinnosť plniť a o oprávneného sa osobne starať a zabezpečuje všetky jeho osobné potreby, je exekúcia na vymożenie plnenia vyživovacej povinnosti určenej rozsudkom popri plnení zákonnej vyživovacej povinnosti formou osobnej starostlivosti v rozpore s dobrými mravmi.

Právna zástupkyňa maloletého oprávneného navrhla odvolaním napadnuté uznesenie potvrdiť. Podľa nej neobstojí tvrdenie právnej zástupkyne povinného, že sa nemala možnosť oboznámiť s niektorými listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise. Podľa § 44 ods. 1 OSP totiž "účastníci a ich zástupcovia majú právo nazerať do súdneho spisu a robiť si z neho výpisy, odpisy a fotokópie alebo požiadať súd o vyhotovenie fotokópií za úhradu vecných nákladov. To neplatí, ak ide o zápisnicu o hlasovaní alebo listiny obsahujúce utajované skutočnosti, alebo chránené údaje podľa osobitných predpisov". Nesúhlasí ani s tvrdením povinného, že svoju vyživovaciu povinnosť voči oprávnenému si v rozhodnom období plnil riadne a včas. Menovaný do dnešného dňa nepredložil žiadne dôkazy o pravdivosti svojho tvrdenia. Výživné zaplatil len za mesiace marec až október 2004, pričom toto obdobie nie je predmetom exekučného konania. Rozsudok Okresného súdu č.k. 33P/1/2011-26 zo dňa 22. 02. 2011 nikde v odôvodnení nekonštatuje, že povinný si riadne plnil vyživovaciu povinnosť. Povinný podaním námietok ako aj odvolania len využíva možnosť oddialenia plnenia rozhodnutia súdov. A práve to, že si povinný od roku 2004 riadne neplní povinnosti vyplývajúce z rozhodnutí súdov, právna zástupkyňa oprávneného považuje za správanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi.

Kolízny opatrovník zotrval na svojom vyjadrení k podaným námietkam. Poukázal na to, že keďže v čase rozhodnom platil rozsudok, ktorým bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky, mal sa tento zdržiavať v jej domácnosti.

Súd k veci udáva nasledovné:

Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Ak v konkrétnej veci nie sú splnené zákonom požadované procesné podmienky, takéto konanie vykazuje vady, ktoré môžu byť odstrániteľné a neodstrániteľné. Neodstrániteľné nedostatky podmienky konania spôsobujú, že súd nemôže vydať rozhodnutie vo veci samej, ale musí konať zastaviť (§ 104 ods. 1 OSP), prípadne postúpiť vec inému orgánu.

Vzhľadom na tvrdenie povinného súd skúmal, či návrh na vykonanie exekúcie bol podaný oprávnenou osobou.

Exekučným titulom v exekúcii je rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 33P/1/2011-26 zo dňa 22. 02. 2011, ktorým bol povinný zaviazaný prispievať na výživu maloletého oprávneného zvýšeným výživným z doterajšej sumy 1 800,- Sk (59,75 Eur) mesačne na sumu 100 Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa, počnúc dňom 01. 01. 2011. Zročné výživné za čas od 01. 01. 2011 do 22. 02. 2011 v celkovej výške 200 Eur, bolo povinnému uložené splácať v mesačných

splátkach po 40 Eur, splatných spolu s bežným výživným až do zaplatenia k rukám matky dieťaťa s tým, že prvá splátka je splatná do 15-teho dňa v mesiaci, ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozhodnutia a každá ďalšia splátka vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca až do zaplatenia, a to pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 13. 04. 2011. Vykonateľnosť dňom 28. 03. 2011 - do bežného výživného, a dňom 16. 05. 2011 - do zročného výživného. Keďže výživné bolo určené maloletému dieťaťu, správne bolo toto maloleté dieťa v návrhu na vykonanie exekúcie označené ako oprávnený.

Podľa § 20 OSP každý môže pred súdom ako účastník samostatne konať (procesná spôsobilosť) v tom rozsahu, v akom má spôsobilosť vlastnými úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti.

Danosť a rozsah občianskoprávnej spôsobilosti zásadne závisia od danosti a rozsahu hmotnoprávnej spôsobilosti (spôsobilosť na právne úkony podľa občianskeho, pracovného či iného odvetvia súkromného práva). V tomto prípade je potrebné aplikovať § 8 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, z ktorého vyplýva, že spôsobilosť fyzickej osoby vlastnými právnymi úkonmi nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (spôsobilosť na právne úkony) vzniká v plnom rozsahu plnoletosťou (dovŕšením osemnásteho roku).

Podľa § 22 OSP fyzická osoba, ktorá nemôže pred súdom konať samostatne, musí byť zastúpená zákonným zástupcom. To neplatí, ak tento zákon ustanovuje inak.

Vyššie citované zákonné ustanovenie upravuje obligatórne zastúpenie procesne nespôsobilého účastníka zákonným zástupcom. V danej veci osobu zákonného zástupcu určuje Zákon o rodine najmä v § 28 a § 31.

Z § 28 ods. 1 písm. b) zákona č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "Zákon o rodine") vyplýva, že súčasťou rodičovských práv a povinností je aj zastupovanie maloletého dieťaťa.

Podľa § 31 ods. 1 Zákona o rodine rodičia zastupujú maloleté dieťa pri právnych úkonoch, na ktoré nie je spôsobilé.

Pri vymáhaní pohľadávky výživného je teda oprávneným maloleté dieťa a povinným rodič, ktorý má výživné platiť. Keďže matka maloletého dieťaťa pripojila k návrhu na vykonanie exekúcie exekučný titul, z ktorého vyplýva, že dieťa je súdom zverené do jej výchovy a starostlivosti súd mal za to, že táto má spôsobilosť ho v konaní ako zákonný zástupca zastupovať.

Súd sa nestotožňuje s názorom povinného, že pri predmetnom úkone (podanie návrhu na vykonanie exekúcie) mal byť maloletý oprávnený zastúpený kolíznym opatrovníkom a nie matkou. Totiž, podľa § 31 ods. 2 Zákona o rodine žiadny z rodičov nemôže zastupovať svoje maloleté dieťa, iba vtedy ak ide o právne úkony, pri ktorých by mohlo dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom alebo medzi maloletými deťmi zastúpenými tým istým rodičom navzájom. V takom prípade súd ustanoví maloletému dieťaťu opatrovníka, ktorý ho bude v konaní alebo pri určitom právnom úkone zastupovať (ďalej len "kolízny opatrovník"). V danom prípade pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie súd nevidí kolíziu záujmov maloletého oprávneného a jeho rodičov. Vynucovanie plnenia vyživovacej povinnosti v súlade s exekučným titulom je v súlade tak so záujmom maloletého dieťaťa, ako aj záujmami jeho rodičov na riadnom plnení vyživovacej povinnosti. V tejto súvislosti súd dáva do pozornosti judikát č. 63/1974, zošit č. 9, str.526, kde Najvyšší súd ČSR v rozsudku z 26. 4. 1973, sp. zn.1 Cz 28/73 vyslovil právnu vetu v znení: "Pri podaní návrhu na výkon súdneho rozhodnutia na vymoženie výživného pre maloleté dieťa od rodiča môže druhý z rodičov maloleté dieťa zastupovať. Ak však dôjde pri vykonávaní tohto výkonu rozhodnutia ku stretu záujmov medzi rodičmi a dieťaťom musí byť maloletému účastníkovi konania ustanovený opatrovník. Je to napríklad vtedy, ak povinný rodič podá návrh na zastavenie výkonu rozhodnutia s tým, že vymáhané výživné bolo už uhradené."

Aj v súlade s vyššie uvedenom judikatúrou súd po podaní námietok povinným ustanovil maloletému oprávnenému kolízneho opatrovníka.

Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Námietky sú procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorých účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Predmetom námietok môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, pričom ich spoločným znakom je, že tieto skutočnosti nastali až po vzniku exekučného titulu. Ak by jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom na exekúciu. Z uvedených dôvodov potom exekučný súd nevyhodnocoval tvrdenia a listinné dôkazy predložené účastníkmi konania, ktoré sa týkali obdobia pred vydaním exekučného titulu, t.j. pred 22. 02. 2011. Ide napr. o čestné prehlásenia K. Š. K. D. Š., tvrdenia právnej zástupkyne oprávneného, že rodičia maloletého nikdy netvorili spoločnú domácnosť, spoločne nehospodárili, že vzájomné vzťahy členov rodiny neboli dobré a že, povinný sa o rodinu nestaral. Uvedené fakty sú podstatné iba pri rozhodovaní súdu v základnom konaní t.j., kde sa rozhoduje o zverení maloletého dieťaťa do výchovy a starostlivosti a vyživovacej povinnosti rodičov k dieťaťu.

Podľa § 38 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.

Základným procesným predpokladom oprávňujúcim na podanie návrhu na vykonanie exekúcie je vykonateľné rozhodnutie. Vykonateľnosť rozhodnutí (exekučných titulov) sa musí skúmať tak z materiálnej, ako aj z formálnej stránky. Formálna vykonateľnosť sa posudzuje podľa procesných predpisov upravujúcich vydávanie rozhodnutí obsahujúcich právo na plnenie. Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu je daná vtedy, ak na základe vykonateľného rozhodnutia možno bezpečne identifikovať osobu oprávneného a povinného podľa pojmových znakov zodpovedajúcich právnym normám, presné vymedzenie práv a povinností, prípadne ich vzájomnú podmienenosť, rozsah a obsah plnenia a jednoznačné uvedenie lehoty na dobrovoľné splnenie povinností.

Po oboznámení sa s exekučným titulom súd dospel k záveru, že tento je vykonateľný tak z materiálnej ako aj formálnej stránky. V konečnom dôsledku táto skutočnosť nebola spochybnená ani jedným z účastníkov konania.

Medzi účastníkmi zostalo sporné, či povinný dobrovoľne splnil to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Tu súd poukazuje na skutočnosť, že dobrovoľné nesplnenie povinnosti sa v priebehu exekučného konania nedokazuje. Stačí tvrdenie. Dôkazné bremeno na preukázanie opaku tvrdenia má povinný /k tomu vid' judikát č. 104/2003, zošit č. 6, str. 19, kde v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júla 2002, sp. zn. 4 Cdo 83/02 je vyslovená právna veta v znení: "Dôkaz o zániku dlhu podľa príslušných hmotno-právnych ustanovení (§ 559 až § 587 Občianskeho zákonníka) zaťažuje v konaní o výkon rozhodnutia povinného."/.

Matka maloletého oprávneného akékoľvek plnenie výživného v rozhodnom období zo strany povinného poprela.

Povinný tvrdí, že pokiaľ dieťa bývalo s matkou, na základe exekučného titulu plnil matke maloletého oprávneného riadne a včas a to jednak peňažným plnením - v hotovosti k rukám matky dieťaťa a jednak naturálnou formou - úhradou nákladov na domácnosť, stravu, ošatenie a ostatné potreby pre maloletého. Pravdivosť svojho tvrdenia však nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom. V tomto smere teda dôkazné bremeno neuniesol.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že dňa 20. 06. 2011 sa maloletý oprávnený odsťahoval k otcovi, t.j. povinnému. Na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 13C 98/2011 prebieha konanie o rozvod manželstva rodičov maloletého oprávneného, ktorého súčasťou budú aj nanovo upravené práva a

povinnosti rodičov k maloletému synovi. Čo do zverenia a určenia výživného na dieťa rozsudok zatiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť.

Pokiaľ povinný tvrdí, že tak v minulosti ako aj v súčasnosti si svoju vyživovaciu povinnosť voči synovi plnil a plní naturálnou formou, súd poukazuje na nasledovné:

Dôvody zániku práva obsiahnutého v exekučnom titule, ku ktorým došlo po jeho vydaní sú upravené v základných predpisoch a kódexoch súkromného práva. Najčastejším dôvodom zániku práva z hmotnoprávných dôvodov je splnenie dlhu.

Podľa § 110 Zákona o rodine ak tento zákon neustanovuje inak, použijú sa ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 559 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Aby bol dlh riadne splnený, musí dôjsť k jeho plneniu spôsobom a formou dohodnutými v zmluve, príp. uvedenými v rozhodnutí príslušného orgánu. Nie je vylúčené, že pôvodný záväzok môže byť nahradený záväzkom novým. Ide o tzv. nováciu záväzku, kedy doterajší záväzok zaniká a dlžník je povinný plniť nový záväzok (§ 570 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Hneď v nasledovnom odseku 2 je však uvedené, že: "Ak sa nahrádza záväzok zriadený písomnou formou, musí sa dohoda o zriadení nového záväzku uzavrieť písomne. To isté platí, ak sa nahrádza premlčaný záväzok." V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor (právnú vetu) vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. marca 1997, sp. zn. 5 Cdo 1/97 v znení: "Ak veriteľ namiesto peňažného plnenia vyplývajúceho z rozhodnutia súdu prevzal od dlžníka vecné plnenie bez toho, aby účastníci túto nováciu záväzku urobili v písomnej forme a veriteľ potom na základe vykonateľného rozhodnutia súdu podal návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia na vymoženie prisúdenej peňažnej pohľadávky, súd neprihliadne na obranu povinného, že záväzok už splnil; povinný sa môže domáhať vrátenia vecného plnenia z dôvodu bezdôvodného obohatenia".

Obdobná konštrukcia bezdôvodného obohatenia v zmysle Občianskeho zákonníka, t.j. keď obohatenie vzniká u toho, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám, je pri výživnom upravená v § 79 Zákona o rodine.

Po vyhodnotení vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že v súčasnosti sú splnené obidva procesné predpoklady na vykonanie exekúcie, t.j. vykonateľné rozhodnutie (exekučný titul), ako aj tá skutočnosť, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Povinný v priebehu exekučného konania totiž nepreukázal, že by vymáhanú pohľadávku maloletému oprávnenému uhradil vo forme určenej v exekučnom titule (finančné plnenie k rukám matky dieťaťa), príp., že by medzi účastníkmi konania došlo k riadne uzavretej zmluve o novácii záväzku. Z uvedených dôvodov súd námietky povinného vznesené proti exekúcii ako nedôvodné zamietol.

Záverom súd poukazuje na to, že pre účely exekučného konania je právne irelevantná skutočnosť, že maloletý oprávnený v súčasnosti žije v domácnosti povinného. Totiž, pripojený exekučný titul zatiaľ nestratil svoju účinnosť (súd právoplatne a vykonateľne nerozhodol o zmene výchovného prostredia). V tejto súvislosti vid' judikát č. 53/1971, zošit č. 5, str. 270, kde Mestský súd v Prahe v uznesení zo dňa 14. 08. 1970, sp. zn. 9 Co 305/70 vyslovil právnú vetu v znení: "Pri nariaďovaní výkonu rozhodnutia na vymoženie dlžného výživného pre dieťa, nie je možné prihliadať k tomu, či došlo k okolnostiam, ktoré odôvodňujú zrušenie povinnosti platiť výživné."

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.